

una roda d'automòbil, s'escapa a l'hora justa de la detenció. Tornat a detenir per furta d'un fogó dels pabellons de l'Exposició i per via d'assaig, s'intentà un altre procediment vista la inutilitat de la reclusió, que fou el de deixar-lo en règim de llibertat vigilada, havent fet el menor tota mena de juraments i promences de portar-se bé, però aquests propòsits no duraren més temps que el que trigà en veure's lliure, perquè es fugà seguidament. Detingut per robar junt amb un altre un sac de sifons, es féu escàpol del mateix Tribunal. Detingut en l'interior d'un local mentre estava robant unes eines junt amb altres, es féu escàpol novament als pocs dies. Detingut en una «razzia» feta per la policia mentre dormia al bar la Mascota del districte cinquè, fou conduït al Palau de Justicia, on ingressà als calabòs, d'on es féu escàpol, essent novament detingut. Actualment està a l'Asil Duran, estretament vigilat, i diu amb to de convenciment que pensa descansar una temporada i que aquesta detenció serà la darrera, doncs pensa anar-se'n de Barcelona com ja va fer una vegada en què residí un temps al camp, justificant a la seva manera els atemptats que ha realitzat pels tractes rebuts (no hi ha un mot de veritat en tot això), afegint que ha obrat sempre impulsat per la necessitat, doncs quan es collocava no sabia de què menjar la primera setmana.

Sap llegir i escriure i té certa afectivitat. La capacitat de judici moral és quelcom feble; és molt inestable i impulsiu i el treball el fadiga. Amb tot, com a cosa paradoxal, cal subratllar que, en les temporades de reclusió, ha obtingut honors i mèrits pel seu bon comportament.

Diu que pensa marxar a la seva terra perquè les moltes diversions que hi ha a Barcelona el sedueixen tant que no veu la possibilitat d'esmenar-se en aquest ambient. El camp, diu que li produeix, en canvi, uns efectes sedants. Aquest menor presenta una característica i és un veritable horror a la vista de la sang, de tal manera que, quan veu una desgràcia, es posa malalt de la impressió.

Observació n.º 3.—L. B. S., de 14 anys, de Barcelona. Aquest menor no té pròpiament cabuda en aquest lloc, sinó com a contraprova de la predominança del tipus per damunt de les circumstàncies d'ambient adverses o favorables. És molt simpàtic, molt mogut i